

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823200368
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5823200368.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom C., E. XX, proti odporcom: 1/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, 2/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, Budková 36, IČO: 17 335 345, v konaní o potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na základe odvolania navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 12Vyd/1/2023-26 zo dňa 30.8.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľka **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol (v celom rozsahu) návrh na potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Vo vzťahu k podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX konštatoval, že nebol označený celý okruh účastníkov konania. Na dotknutom liste vlastníctva je totiž ako spoluvlastník (okrem navrhovateľky) vedený aj F. G. v podiele 1/8. Navrhovateľka taktiež v návrhu neuviedla žiaden konkrétny deň (roku 1997), kedy mala vydržaním nadobudnúť vlastnícke právo, pričom predmetný údaj je obligatórnou náležitosťou návrhu podľa § 359d ods. 2 CMP. Ani z daného dôvodu nebolo možné návrhu vyhovieť.

2. Okresný súd zdôraznil, že základným predpokladom vydržania je existencia dobromyseľnej držby. Samotná (reálna) držba je faktický stav, preto je nevyhnutná vedomosť o tom, čo a v akom rozsahu je jej predmetom. Nepostačuje iba zápis v listinnej podobe, ale je potrebné, aby držiteľ vedel priamo v teréne, čo je predmetom ním vykonávanej držby. V konkrétnostiach súdnej veci však z identifikácie nehnuteľností označenej navrhovateľkou nie je možné určiť, ktoré konkrétne časti jednotlivých parciel CKN „tvoria pôvodné parcely č. 6773 a 7113“.

3. Okresný súd nadväzne uzavrel, že predmet tvrdeného vydržania nielen nie je identifikovaný spôsobom vyžadovaným zákonom, ale ani nie je v priestore nezameniteľne identifikovateľný. Navrhovateľkou požadovaný výrok by tak zároveň nebol zapísateľný do katastra nehnuteľností. Okresný súd ani nedokáže určiť časť zemského povrchu, ktorá by mala byť predmetom aktuálneho konania. Pretože navrhovateľka riadne neoznačila nehnuteľnosti, ku ktorým žiada potvrdiť vydržanie vlastníckeho práva, nie sú splnené podmienky pre pokračovanie konania vydaním uznesenia podľa § 359f ods. 1 CMP, z ktorého titulu okresný súd jej návrh v zmysle § 359d ods. 2 CMP zamietol.

4. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľke nárok na ich náhradu nepriznal. Okresný súd totiž nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie takejto procesnej povinnosti ktorémukoľvek z (ďalších) účastníkov. Doplnil, že nerozhodoval o náhrade trov na strane odporcov, keďže títo v doterajšom konaní nevykonali žiaden úkon a ani (toto) uznesenie o zamietnutí návrhu sa im nedoručuje.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietala, že okresný súd sa nijako nevysporiadal s tým, že na LV č. XXX je jedinou spoluvlastníčkou práve ona (navrhovateľka); z ktorého titulu napadnuté uznesenie nezodpovedá zákonným požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Mala za to, že ak okresný súd konštatoval absenciu riadneho označenia účastníkov, mal postupovať podľa § 8 CMP a návrh odmietnuť. V danej spojitosti poukázala na pojmové rozdiely odmietnutia návrhu a zamietnutia návrhu.

6. Navrhovateľka nesúhlasila so záverom okresného súdu o neuvedení konkrétneho dňa, kedy malo dôjsť k vydržaniu. Dávala do pozornosti, že „jasne opísala celú chronológiu vlastníctva“, z čoho vyplýva začiatok aj koniec lehoty vydržania (v dotknutých konkrétnostiach dátumy 25.5.2010, resp. 25.5.2020). Odvolateľka doplnila, že v katastrálnom území D. „do dnešného dňa“ neprebehla registrácia obnovenej evidencie pozemkov (ROEP), čo sťažuje jej postavenie. Preto je šikanózne „sankcionovať“ navrhovateľku zamietnutím návrhu len z dôvodu, že nedokáže presne určiť časť zemskeho povrchu, ktorá je predmetom konania.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

8. Okresný súd náležite zdôraznil, že podstatou (dobromyseľnej) držby a tým aj na jej základe odvodeného nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, je reálne/faktické „panstvo“ držiteľa nad vecou. Uvedené nevyhnutne logicky vyžaduje, aby ten, kto tvrdí, že takéto „panstvo“ nad vecou vykonáva, vedel v materiálnej podobe (na mieste samom) označiť a zadefinovať predmet držby. Samotná navrhovateľka pritom (výslovne) potvrdzuje, že dotknuté jednoznačné fyzické vymedzenie predmetu držby nedokáže vykonať. Inými slovami, že nevie zadefinovať reálny predmet tvrdenej dobromyseľnej držby.

9. Už samotné toto konštatovanie je dostatočné na potvrdenie napadnutého uznesenia. Na to, aby pozemok bol predmetom občianskoprávných vzťahov a bolo možné v súvislosti s ním konať a rozhodovať o poskytnutí súdnej ochrany, musí zodpovedať jednoznačne a nezameniteľne zadefinovateľnej časti zemskeho povrchu (§ 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z.). Navrhovateľka však takto predmet ňou tvrdeného vydržania nevymedzuje; naopak (a to aj v rámci odvolania) za predmet vydržania označuje neidentickú časť pôvodných (pozemnoknižných) nehnuteľností parc. č. 6773 a 7713 v kat. úz. D.. Takto zadefinované „pozemky“ však nie sú spôsobilým predmetom občianskoprávných vzťahov, teda nie sú vecou, ku ktorej je možné potvrdiť nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Nejde pritom o neúplnosť návrhu na potvrdenie vydržania, ale o jeho vecnú/hmotnoprávnu neopodstatnenosť.

10. Na dotknutom závere nič nemení tvrdenie navrhovateľky (navyššie nepreukázané) o prebiehaní prác ROEP v katastrálnom území D.. Vykonávanie administratívnych či geodetických činností v jednotlivých katastrálnych územiach nespôsobuje to, že pri dispozícii s nehnuteľnosťami v danej lokalite, resp. v rámci (súdnych) konaní o nehnuteľnostiach by bolo možné rezignovať na relevantné právne normy týkajúce sa náležitého označovania nehnuteľných vecí. Prípadné prejednanie tzv. neidentických nehnuteľností ani nemôže viesť k nadobudnutiu (plnohodnotného) vlastníctva, pretože mu chýba právnym poriadkom akceptovaný predmet.

11. Nad bezprostredný rámec určujúceho záveru odvolací súd dopĺňa, že odmietnutie návrhu v zmysle § 8 ods. 1 CMP by prichádzalo do úvahy, ak by navrhovateľke nesvedčilo účastníctvo; čo v súdnej veci splnené nie je. Navrhovateľka je účastníčkou konania práve z titulu podania návrhu - § 7 ods. 1 v spojení s § 359c ods. 2 písm. a/ CMP. Na druhej strane, pokiaľ okresný súd mal za to, že účastníkom konania (v časti jeho predmetu) má byť aj ďalší subjekt, je namieste využitie inštitút pribratia do konania podľa § 10 ods. 1 CMP. V danej spojitosti však do úvahy prichádza skôr reštriktívny výklad § 359c ods. 2 písm. b/ CMP, zakladajúci sa na možnom dotknutí (ohrození) vecného práva osoby zapísanej na liste vlastníctva konkrétnym návrhom na začatie konania o potvrdení vydržania.

12. Vecne správnym je i výrok napadnutého uznesenia o náhrade trov konania, keďže v doterajšom priebehu jeho (faktickým) účastníkom bola len navrhovateľka a nie je daná žiadna okolnosť (navrhovateľka ju ani netvrdí), ktorá by podmieňovala uloženie niekomu inému povinnosti nahrádzať

trovy konania navrhovateľke. Zároveň ostatným (označovaným) účastníkom konania zatiaľ žiadne trovy konania nevznikli.

13. Zhodné východiská a závery sa vzťahujú aj na odvolacie konanie, z ktorého titulu krajský súd vyslovil, že navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov dotknutého štádia konania.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.